

Elöljáróban leszögezem, hogy ez egy szubjektív, személyes hangú írás – öt éve önkéntes véradó vagyok, évente egy alkalommal vetem alá magam e nemes műveletnek. Soha nem az érte járó ellenszolgáltatás (ez ma egy 61 lej értékű élelmiszerjegy), illetve a szabadnap vezérelt és vezérel, hanem kizárólag a szervezetemre való jó hatása, illetve az, hogy **egy embertársamon segítek**.

A véradásról sok a tévhit. Az viszont tény, hogy nem mindenki alkalmas rá, hiszen amellet, hogy csak egészséges személy adhat (nők 18 és 50 év között, férfiak 18 és 60 között), szigorú kritériumoknak kell megfelelni, s még az utolsó pillanatban is adódhatnak gondok (pl. kiderül, hogy vérszegény vagy).

Ami az emberek kedvét illeti, régebb hagyomány volt, hogy a katonai sorozásra érkező egészséges férfiak vért adtak – ez megszűnt, ahogy a kötelező katonaság is, de szerencsére **Udvarhelyen nincsenek nagy gondok a készleten lévő vérrel**.

Ahogy mondják, „üti a széle a hosszát”, de itt is elterjedt az, hogy egy műtétre váró beteg ismerősei, hozzátartozói vért adnak.

Korábban az is trendi volt, hogy az élelmiszerjegyért a szociálisan hátrányos helyzetű

személyek csoportosan jelentkeztek, de ez mára már nem annyira egyértelmű, habár a „törzsgárdát” még mindig ők alkotják. De – és ezt hangsúlyoznám – **ma már csak az megy oda, aki civilizáltan viselkedik** és nem utolsósorban tisztán, ápoltan jelenik meg.

Az előkészületek

Azért, hogy jó minőségű vért produkálhassunk, a véradást megelőző napokon lehetőleg mellőzzük a túl zsíros kajákat, igyunk sok-sok folyadékot, ha dohányosok vagyunk, akkor lehetőleg kevesebbet szívjunk, és ami a legfontosabb: a megelőző napon egyáltalán ne fogyasszunk alkoholos italt. **De még egy pohár sört se:** komolyan, ez nem vicc.

Székelyudvarhelyen minden kedden és csütörtökön reggel 8 órakor lehet önkéntes véradásra jelentkezni a poliklinikán. A véradók száma változó, mint a vérgyűjtő központ munkatársai mondják, **olyan is van, hogy ketten jelentkeznek, de néha a húszat is meghaladja a számuk.** Átlagosan kb. százan szoktak vért adni egy hónap alatt.

Reggel nyolc óra után néhány perccel vagyunk, érkezés a poliklinika elé – sem reggelizni, sem kávézni, sem pedig dohányozni nem szabad előtte, csak vizet inni, úgyhogy üresek vagyunk, mint egy politikai beszéd. **Felmegyünk a lépcsőn a másodikra, a 204-es rendelő ajtaja elé,** ahol kb. húsz személy várakozik.

Főleg fiatalok, diákok vannak itt - mint megtudjuk a központ munkatársaitól, mostanában egyre több 18 éven felüli diák próbálja ki az önkéntes véradást, kezd menő lenni a dolog. Nyilván vannak olyanok, akik irtóznak, nekik nem is ajánlott, csak akkor, ha legyőzik a félelmeiket és az előítéleteiket.

Várakozás az ajtó előtt. Ha vér, akkor [legyen vörös](#) : piros inget és cipőt vettem fel. Ez természetesen nem kötelező, csak a fénykép kedvéért öltöttem fel, de megsúgom: az alsógatya is piros volt. **Kötelező azonban a személyi igazolvány**, mindenki azt szorongatja a kezében a várakozás közben.

A csapolás

Elsőként egy fehér köpeny kerül az ember fiára, aztán felfekhet az ágyra. Én a bal karomból szeretném, ezért így helyezkedek el az ágyon. A felkart jól leszorítják gumival, alkart fertőtlenítik, majd kitapintják a vénát – jön a tű behelyezése, ez picit kellemetlen, de másképp ezt nem lehet megoldani. **Magától nem jön ki.**

